

SPORT

'Der Kaiser' in zee met sensatiepers

● Met zijn vrouw vertrok Franz Beckenbauer in 1977 naar Amerika (foto links), alleen keerde hij terug (foto rechts).

Franz Beckenbauer door 'Heimat' in genade aangenomen

(Van onze sportredacteur
BOUKE NIELSEN)

Het is nog maar drieënehalf jaar geleden dat zijn hele privéleven breed werd uitgemeten in de Westduitse schandaalpers. Onthullingen over zijn wat al te hitsige avontuurtjes en een uit de hand gelopen belastingschuld van ongeveer een miljoen Mark vonden toen gretig aftrek, want de Westduitser was danig geschokt over het doen en laten van de zich immer zo onberispelijk presenterende Franz Beckenbauer. Geen spaan werd er van hem heel gelaten en de sterspeler van Bayern München nam snel de benen. Hij week uit naar de Verenigde Staten, waar New York Cosmos hem met open armen en een welgevulde geldbuidel ontving.

Dat is echter allemaal voltooid verleden tijd. De onderhand 35-jarige Franz Beckenbauer is weer in genade aangenomen door de „Heimat” en hij is zelfs een innige verhouding met de sensatiepers aangegaan. Tegen uiteraard een aanzienlijke vergoeding verkoopt hij tegenwoordig zijn mening exclusief aan het Springer-concern, uitgever van onder meer Bild Zeitung. Niet alleen de tijd heeft de wonden dus geheeld, ook de pecunia heeft op Beckenbauer een zalvende uitwerking gehad.

Toch is „Kaiser Franz” niet louter voor het financiële gewin in de Westduitse Bundesliga teruggekeerd, waar hij bij Hamburger SV emplooi heeft gevonden. Ofschoon hij bij HSV jaarlijks het lieve sommetje van 1,2 miljoen Mark toucheert, viel er voor hem bij New York Cosmos veel meer te verdienen. Toen hij destijds overging naar de Amerikaanse club, ving hij voor een driejarig contract liefst zeven miljoen Mark schoon in het handje. Dat bedrag kon hij overigens niet geheel in eigen zak steken, want 1,75 miljoen moest Beckenbauer als aankoopsom afdragen aan Bayern München, bij welke club hij nog een tweejarig contract had lopen, en 20 procent verdween in de knip van zijn manager, Robert Schwan. Bovendien had hij in de belastingdienst een dankbare afnemer.

„Echt gras”

Met dergelijke bedragen kon HSV hem niet lekker maken, maar dat hoefde voor Beckenbauer ook niet. „Ik wilde graag weer eens op echt gras spelen”, zegt hij, „en daarnaast voetbal ik toch het liefst als libero. Bij Cosmos heb ik vier seizoenen op het middenveld gestaan en dat vond ik welletjes. Ik werd daar niet in de achterhoede opgesteld, omdat het publiek doelpunten van me verwachtte. Bovendien had Cosmos in Carlos Alberto al een goede libero”.

Een ander aspect was voor Beckenbauer minstens zo belangrijk om zijn overgaan naar Hamburg te laten verhinderen. „De echte wedstrijdspanning mis je in Amerika”, legt hij uit, „want het peil ligt daar toch een stuk lager. Je hoefde nooit tot op de bodem te gaan. Ik wist nauwelijks meer wat het was om uitgeput in de kleedkamer aan te komen na een wedstrijd. Toen Zebec en Netzer (achtereenvolgens trainer en manager van Hamburger SV, red.) me eind vorig jaar polsten, was ik erg vereerd. Toch heb ik nog lange tijd moeten nadenken over hun voorstellen, want ik nam natuurlijk een enorm risico door in de Bundesliga terug te keren”.

Hoezeer Beckenbauer het kunstgras haatte, mocht wel blijken bij het afscheid van Cosmos. Om hem te pesten, bracht de Westduitse recordinternational voor zijn ploeggenoten een stukje van het zogenaamde astro-turf mee.

Over dat nylon-achtige tapijt heeft Beckenbauer zich echter niet meer op te winden, want bij Hamburger SV wachtte hem een heus grasveld en bovendien een meer professionele instelling. De beroepsmatige benadering bleek ogenblikkelijk bij aankomst in Hamburg. „Kaiser Franz” had gedacht direct naar het Oostenrijkse Kitzbühel door te kunnen reizen om daar te genieten van een korte en welverdiende vakantie, maar Branko Zebec maakte hem meteen duidelijk dat hij geen uitzonderingspositie bij HSV innam. Beckenbauer diende zich de volgende ochtend op de training te

vervoegen, want Zebec wilde een beeld kunnen vormen van zijn gesteldheid.

Aan deze Joegoslavische trainer heeft „Kaiser Franz” beslist geen makkelijke. Zebec behoedt er zich zelfs voor in superlatieven over Beckenbauer te praten. Zebec: „Hij wordt hier in Duitsland altijd als Kaiser betiteld, maar ik ken geen Kaisers in het voetbal. Voor mij is Beckenbauer een speler als alle andere”.

Er is vaak verondersteld, dat Beckenbauer in zijn contract met Hamburg heeft laten opnemen dat hij als libero werd opgesteld. Zebec: „Dat is beslist niet vastgelegd. Ik ben degene die de opstelling maakt. Of ik me hem op een andere positie kan voorstellen? Jawel, naast me op de bank”.

Geen zorgen

Over de lichamelijke gesteldheid van Beckenbauer hoefde Zebec zich in ieder geval geen zorgen te maken. Professor Keul, een van de meest vooraanstaande sportartsen uit West-Duitsland, onderzocht hem met 's lands eigen grondigheid en concludeerde dat hij wel tot aan zijn veertigste jaar voetbal op wereldniveau zou kunnen bedrijven. De professor kon geen sleet op het lijf van Beckenbauer ontdekken, hetgeen eigenlijk nauwelijks verwondering hoeft te wekken, want „Kaiser Franz” heeft zich nimmer laten verleiden tot krachtvoetbal.

Hoewel Beckenbauer bij aankomst in Duitsland het voor hem gebruikelijke gewicht van 75 kilo had („tijdens mijn voetballoopbaan ben ik nooit zwaarder

of lichter geweest”), heeft Zebec hem in de aanloop naar zijn heroptreden in de Bundesliga niet gespaard. De nieuwe sterspeler van Hamburger SV werd wel dermate hard aangepakt dat hij nu 72,5 kilo weegt. Tijdens die afmattende trainingen dwong Beckenbauer wel zoveel respect af bij zijn ploeggenoten, dat aanvankelijke scepsis omsloeg in waardering.

HSV-aanvoerder Felix Magath stelde indertijd, dat Beckenbauer op het veld maar moest bewijzen, dat hij nog de grote voetballer van weleer was. Aan de vooravond van de wedstrijd tegen Karlsruhe, waarin Beckenbauer zijn debuut voor eigen publiek zou maken, zei Magath echter: „Het is me wel gebleken dat hij nog over enorm veel kwaliteit beschikt. Zijn lange pass is nog even zuiver als voorheen en ook conditioneel is hij sterk. Daarom ben ik ervan overtuigd dat hij voor ons van grote waarde zal zijn. Hij is een speler, aan wie we ons kunnen optrekken”.

Sponsor

Mocht de come-back van Beckenbauer een fiasco worden, de Hamburger SV zal er zich geen al te grote buil aanwachten. De komst van „Kaiser Franz” werd grotendeels gefinancierd door een de sponsor van de club, de oliemaatschappij BP. Dat concern dokte het leeuwedeel van de 1,5 Mark, die gemoeid was met de transfer, en neemt meer dan de helft van Beckenbauers jaargage (1,2 miljoen Mark) voor haar rekening. Op de salarisrol van HSV neemt de Westduitse recordinternational bij lange na geen topositie in, want de Hamburgers betalen hem jaarlijks ongeveer 200.000 Mark. Beckenbauer verdient verder nog aan reclamecontracten met een schoenfabriek (ca. 2,5 ton) en vangt nog een douceurtje van de Springeruitgeversmaatschappij.

Dat Beckenbauer pas het achterste van zijn tong laat zien met een verslaggever van Springer in zijn nabijheid, is

meer dan hinderlijk voor de rest van de Westduitse pers. Hij is weliswaar een stuk hartelijker dan voor zijn verblijf in de Verenigde Staten en dat wordt ook alom gewaardeerd, maar aan zijn uitspraken heeft vrijwel niemand wat. Hij doet niets anders dan bevestigen wat de verslaggevers allang hebben geconstateerd en wil nog weleens herhalen wat hij eerder al in Bild Zeitung heeft verkondigd. Al zijn uitspraken vallen dus voornamelijk te kwalificeren als oud nieuws.

De gedaanteverwisseling, die Beckenbauer in Amerika heeft ondergaan, is overigens wel opmerkelijk. Gedurende zijn werknemerschap bij Bayern München werd hij regelmatig vervloekt vanwege zijn hooghartigheid en niet in het laatst door zijn ploeggenoten. In die periode, toen hij zijn politieke voorkeur voor de oer-conservatieve Franz Josef Strauss niet onder stoelen of banken stak, bracht hij zijn tijd grotendeels in het Beierse society-leven door en zag hij zijn collega's buiten het veld amper staan. Toen hij echter om de oren werd geslagen met gedetailleerde onthullingen over enkele verhoudingen met nog duidelijk jonge dames, moest hij zwaar boeten voor zijn hautaine gedrag. „De periode in Amerika heeft mij als mens goed gedaan”, zegt hij nu. „Ik hoefde er maar één ding te doen: voetballen. Dat was in München wel anders. In München werd ik geleefd”.

Toch blijft het merkwaardig dat hij ondanks alle negatieve ervaringen in zee is gegaan met de sensatiepers. Beckenbauer heeft zijn vrouw en drie kinderen verlaten en woont tegenwoordig samen met een vriendin. Om die reden alleen, al loopt hij natuurlijk kans, dat er weer behoorlijk in zijn privéleven zal worden gewroet. Het is niet onwaarschijnlijk dat hij juist daarom een innige verhouding met het grootste boulevardblad is begonnen om zo de betrokken journalisten te vriend te houden. Beckenbauer wil die veronderstelling niet bevestigen, maar zegt wel: „Ik ben onder-

hand mentaal sterk genoeg om dergelijke verhalen te verwerken”.

Het ziet er niet naar uit, dat Beckenbauer zich voorlopig zorgen hoeft te maken over dergelijke ontwikkelingen, want momenteel wordt hij als een afgod vereerd in West-Duitsland. Zijn populariteit lijkt alleen nog groter te worden, vooral nu hij ook menselijke trekjes vertoont. De aanbidding gaat zelfs zover, dat in hem alweer de libero voor het Westduitse team wordt gezien. Zelf wil hij daar nog niets van weten, maar hij sluit niet uit, dat hij mogelijk zijn eigen opvolger wordt in het nationale team. Na zijn vertrek hebben immers Schuster, Niedermayer, Stielike, Kaltz en nog enkele anderen niet op die plaats kunnen voldoen. Beckenbauer: „Voor mij telt voorlopig alleen HSV. Mocht ik gekozen worden voor het nationale team, dan zien we wel weer”.

Als Beckenbauer mocht terugkeren in het Westduitse team, dan zou hij met zijn 35 jaar niet de oudste international aller tijden van zijn land worden. Dat is voorlopig nog steeds Fritz Walter, die bijna 38 was toen hij op de WK in Zweden van de partij was. Wel kan hij voor een nieuw interlandrecord zorgen. Met zijn 103 wedstrijden in het Westduitse tricoot is hij in eigen land al koploper, maar er ligt eventueel nog een ander record binnen handbereik. De succesvolste international van de wereld is namelijk de Zweed Nordqvist, die ooit voor PSV speelde, met 117 interlands.

Franz Beckenbauer wil zich over dat record niet druk maken en daar zal hem ook weinig gelegenheid voor worden gegeven. Omdat de uitschakeling van Hamburg SV voor de UEFA Cup aanstaande is na de 5-0 nederlaag tegen St. Etienne, zal de Noordduitse club een oplossing moeten zoeken om die financiële tegenvaller van twee miljoen mark goed te maken. Beckenbauer zal daarbij ongetwijfeld een belangrijke rol vervullen, want in Duitsland is hij voorlopig nog steeds publiekstrekker nummer één.